

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznaila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 116.

V Ljubljani, v soboto 23. maja 1885.

Letnik XIII.

Volilni oklic dr. Dolencea.

Obrezov nasprotni kandidat dr. Hinko Dolence v „Slov. Narodu“ 21. t. m. objavlja svoj program ali prav za prav volilni oklic do Notranjskih rojakov. Ne vemo, komu bi se bolj čudili, ali gosp. Dolenceu, da kaj takega pošlje med svet, ali pa „Slov. Narodu“, da mu je odprl svoje predale. V dolencijskih mestih pri vsaki priliki volilem priporoča strogo disciplino; prav tako, ker brez discipline je nemogoče volitve za deželo, za volilce in za izvoljence častno izvrševati. Ali tako vendar ne gre, da Dolencem priporoča disciplino, ker želi, da bi propadel njemu zoperni g. prof. Šuklje, na Notranjskem pa sam ruši disciplino, ker se njegovemu vredništvu bolj prilega oseba g. Dolencea kakor pa g. Obreza. Volilni odbor je pri izbori kandidatov ravnal vestno in natančno; njegov posel je bil prav za prav samo nekako soštevanje glasov, ki so z dežele od zaupnih mož prihajali za enega ali drugega kandidata, in potem je njega oklical, ki ima po teh izjavah največ glasov za-se. In ravno z Notranjskega oglasili so se zaupni možje v tako obilnem številu za dosedanega poslanca g. Obrezo, da odbor tudi za trenutek ni bil v dvomu, kdo ima večino za seboj, in da je g. Obrezo proglasil za kandidata. Ako toraj na Dolencijskem „Slov. Narod“ priporoča disciplino in se poteguje za kandidata, ki ga priporoča volilni odbor, bi se moral tega načela ravno tako strogo držati tudi gledé vseh drugih okrajev in odločno zavračati nje, ki hočejo to disciplino krunčiti, ne pa jim nekako putuho dati s tem, da objavlja njihove oklice in napade na njemu nevšečnega kandidata. Naj bi vendar ne pozabil, da tu ne gre za osebe, ampak za stvar.

Gosp. dr. Dolence v svojem oklicu se vé da piše, da volilnega oklica gospodov, ki sami sebe centralni volilni odbor imenujejo, ne priznava za takega, ker se centralni volilni odbor letos ni sošel in ker je izvrševalni odbor samovlastno in brez mandata postopal, ko se je za takega proglasil. Mi nismo poklicani biti varuhom centralnemu volilnemu odboru, ki je moža dovolj, da bo na to g. Dolencevo natolcevanje odgovoril sam, toliko se pa vendar spominjamo, da je bil izvrševalni odbor od narodnega kluba deželnih poslancev pred razhodom izbran kot organ, ki naj posreduje in potrebno vkrepa zlasti gledé bodočih volitev. Ko bi se bil g. Dolence vdeleževal zborovanja zadnjega deželnega zbora, bi bil to vedel in ne bi bil take neopravičene trditve sprejel v svoj oklic. Sicer pa smo že večkrat omenjali, da volilni odbor ni izbiral nobenih kandidatov, ampak da le priporoča nje, ki so si jih izbrali volilci sami z večino glasov ali pa soglasno. Da se je večina zaupnih mož na Notranjskem oglasila za g. Obrezo, ne pa za g. dr. Dolencea, temu pač ni kriv volilni odbor, ki zaupanja do kakega moža volilem ne more vsiljevati, ako ga sami nimajo. Gosp. dr. Dolence se vé da, zaupne može, ki so se oglasili za g. Obrezo, in sploh celo njegovo stranko imenuje luliko, ki jo je sovražnik zasejal med pšenico, in ji očita politično nedoslednost, ki jo mora z njenim izzabrancem (g. Obrezom) premagati domoljubje in poštenje. Tudi se g. Hinko Dolence poleg domoljublja in poštenosti ponaša še s svojim neprestrašenim vedenjem v viharjih časih, ko so se Notranjci prvi sovragu postavili nasproti!

Mogoče, da je g. dr. Hinko navduševal odlične narodnjake k v stanovitvi Tržaške čitalnice, v viharjih časih pa smo tega hrabrega vojnika zastoj iskali med narodnimi borilci. Omenjamo samo l. 1873. Takrat so bili v resnici viharji časi zlasti za nas Slovence. V vsakem okraji skoraj smo imeli tudi kandidate, namreč staro-slovenskega, mlado-slovenskega pa nemčurskega. Gosp. dr. Dolence je tedaj služil kot sodnijski adjunkt v Ložu, kjer so takrat kandidirali staro-slovenec dr. Costa, mlado-slovenec dr. Zarnik in nemškutar dr. Suppan. Vprašajte, vprašajte Notranjski rojaki, kadar g. dr. Dolence pride k Vam navduševati Vas k vstrajnemu boju zoper sovraga, komu izmed omenjenih treh kandidatov je on tedaj dal svoj glas? Pozneje je prišel v Ljubljano; iskali smo tega odločnega in neprestrašnega borilca za narodne svetinje med udi narodne čitalnice, toda njegovega imena nismo našli v imeniku, pač pa nekega Križanskega Janeza, pod katerim se je ta neprestrašeni junak dolgo časa skrival, da bi s svojimi predpostavljanimi ne imel sitnosti. Ako toraj g. dr. Dolence svojim rojakom obeta, kakoršen je bil do zdaj, ostati tudi zanaprej, jim pač kaj posebnega ne obeta. In če mu je že deželne sodnije predsednik g. Gerčer toliko strahu prizadeval, kaj še le bo, ako morda g. minister enkrat za njim zarohni? Ali ni toraj zares smešno, da ne rabimo hujega izraza, ako g. dr. Dolence g. Obrezi in njegovim volilem očita politično nedoslednost? G. dr. Dolence naj se prime za nos in naj prej nekoliko pomisli, da ne bo morebiti take zini, kakor v deželnem zboru, kjer je bil nasvetoval, da naj bo samo tako lovske osebe oproščeno taks za lovske karte, ki varuje lov in prehaja brez orožja, potem bo morda že vganil, na kateri stran, je politična nedoslednost, kje pšenica in kje lulika.

Kar zadeva njegove izjave zaradi Trsta, označili smo jo že včeraj; zato nam je danes ni treba ponavljati, tega pa vendar ne moremo zamolčati, da na Predelsko železnico na Kranjskem živa duša ni mislila, in da so naši poslanci v deželnem in državnem zboru vedno le delali za železniško zvezo med Loko in Trstom. Zlasti pa je ravno g. Obreza izmed naših dosedanjih poslancev sedel v železniškem odseku, kjer je z vso vnemo priporočal naši deželi potrebne železnice, in ki je tudi gledé železnice med Loko in Trstom veliko bolj podučen, kakor g. dr. Dolence.

Mislimo toraj, in to prav odkritosrečno izrečeno, da bi bila za Notranjce slaba zamenja, ako bi namesto g. Obreza izvolili njegovega nasprotnega kandidata, ki se ž njim še primerjati ne sme, kakor nam je rekel nek priprost pošten mož, ki dobro pozna g. Obrezo in dr. Dolencea.

Ni nam ljubo, da moramo pisati take reči, in vsega tega ne bi bili omenjali; ali ker se je g. dr. Dolence oglašil sam, treba je bilo ljudem pokazati pravo vrednost njegovega oklica.

Volilni oklic

konservativnih velikih posestnikov kranjskih

se bo te dni razpošiljal in se glasi:

„Dne 5. junija bo imelo veliko posestvo vojvodine kranjske iz nova voliti svoja državna poslanca za prihodnjo šestletno postavodajalno dobo.“

Konservativni odbor velikega posestva meni, da na ta imenitni trenutek ne sme čakati, da tudi on ne bi spregovoril nekoliko besed do svojih častitih tovarišev tega volilnega razroda, da, to se mu zdi tem potrebnejši, ker se je eni stranki velikega posestva, ki se imenuje vstavoverno, zljubilo razglasiti volilen oklic, ki svojo moč išče edino le v zasramovanji in natolcevanji nasprotne stranke, in h kateremu zatoraj ne smemo molčati.

V mirni zavesti, da smo po potih, ki nam jih kaže naša vstava, po vseh svojih močeh skrbeli za blagor dežele in države, ktere moč in slava bo tudi v prihodnje vodilo našega delovanja, in da nikdar najmanjše prilike nismo dali, ki bi tudi le na videz opravičevala ostadna očitavanja omenjenega očitavanja volilnega oklica, z vso odločnostjo zavračamo te izrastke strankarske strasti.

S takim orožjem se mi nečemo vojskovati, in tako orožje se nam ne zdi primerno veljavi velikega posestva.

Mi tudi svojim nasprotnikom radi pripoznavamo, da je njih konečni namen ravno isti, za ktere naša srca bijejo, namreč blagor dežele, pa moč in slava države. Pa kakor radi jim to pritrdimo, ravno tako živo smo prepričani, da pota, po katerih jo oni v ta namen zavijajo, pota, po katerih sta dozdej v državnem zboru hodila od njih izvoljena zastopnika, nikdar nobenega ne pripeljejo k pravemu cilju. Združba z nasprotniki, ki vse zanikajo in odrekovanje davkov ne more ne deželi koristiti in ne državi; pa tudi žalostna prikazen je, da je bila izmed vseh dežel našega cesarstva Kranjska dozdej edina, v kateri so bili zastopniki velikega posestva v brezobzirnem (absolutnem) nasprotovanji proti vsem zastopnikom vseh drugih volilnih razredov v deželi, pač ni pripravna temu volilnemu razredu ohraniti veljavo in vpliv, še manj pa ju pospeševati.

Nam se zdi, da se veliko posestvo, ako ima v resnici prihodnost dežele in njenih koristi pred očmi, ne sme samega sebe obsojevati k nezmožnosti, da se mora marveč prebivalstvu postaviti na čelo, ter tam kazati vodilni in pomirovalni vpliv, ki bo deželi v blagoslov, njemu samemu pa v slavo.

In v tem smislu se hočemo volitve vdeležiti, v tem smislu prosimo vse, ki se poganjajo za napredek in za mir v deželi, ki nečejo občutno kratiti vpliva deželnega zastopstva v državnem zboru, da naj se nam pridružijo in osebno pridejo k volitvi, ali pa pošljejo svoje pooblastilo, ako bi jim samim nikakor ne bilo mogoče priti.

Potrebni predgovor zaradi določitve kandidatov bo 4. junija popoldne ob 6. uri v „Hotelu Evropa“, in bomo pri tej priliki tudi poročali o konečnem vspehu našega predloga za kompromis, ki smo ga zvesti svoji vedno razodevani spravljivosti ponudili nasprotni stranki.

Zato se zanašamo, da se boste že pri tej priliki zbrali v polnem številu.

V Ljubljani, 20. maja 1885.

Konservativni volilni odbor velikih posestnikov vojvodine Kranjske:

Karl grof Hohenwart. Hugon knez Windischgrätz.

Albin grof Margheri. Stolni prošt Josip Zupan.

Jožef Friderik Seunig.

Pastirski list

izdan po nadškofu Dunajskem, škofu Linškem
in Šent-Poliškem.

(Konec.)

Nadalje naj bodo poslanci prosti vseh predsodkov, moške, ki ostanejo v težavnih položajih mirni in stanoviti, ne da bi kedaj pozabili dolžnosti svoje, ali se celó pripustili čisto tujemu vplivu; moške ob enem, ki ne letajo za praznimi idejami, zidajo fantastične gradove v oblake, pri tem pa pozabijo na sedanost, na obstoječe razmere, ktere edine so pri njihovem delovanju merodajne.

Treba je tudi pred vsem, da so dobri kristijani, zagovorniki katoliške cerkve, ki je prvi stebel države; moške, „ki dajo cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega“: tedaj v resnici verni, bogaboječi moške. Katoliški volilci! Naš Gospod in Učenik je vstanovil cerkev, da ona vodi človeštvo v milosti Božji in v pravi veri, ki nam je bila razodeta od zgoraj, da živé ljudstva v vrejeni družbi vživajoč dari posvetnega življenja, ne da bi zgubili nebeskih radosti, in pridejo tako enkrat v ono kraljestvo, ki je neskončno, ki ne preneha nikdar. Človeška družba obstoji le na verski podlagi; brez te podlage nobena država ne more biti srečna; brez Božjega blagoslova niti malo gospodarstvo ne uspeva, tem manj gospodarstvo državno. Ne samo razodenje Božje, ampak tudi zgodovina vseh stoletij nas uči, da društveno življenje zadobi pravo moč še le po verskem prepričanju. Zato vse, karkoli pospešuje cerkev v njenem delovanju in poklicu, donaša ob enem koristi i posameznikom in celemu človeštvu skupaj. Zarad tega, katoliški volilci, hočete voliti dobro, voliti moške, katerim bje srce za vašo sveto vero in za vašo sveto cerkev, bje srce vroče ljubezni do večnih resnic in zakladov Božjih, ktere krije v sebi naša sveta vera, naša cerkev katoliška; moške, kateri imajo zmožnost in trdno voljo, povsod in zmerom v vseh okoliščinah, pri vsi različnosti ljudstev, katerih opravičene težnje zahtevajo podpore, vestno in vstrajno skrbeti, ne samo za razvoj posvetne blaginje, marveč tudi za dušni blagor, od katerih je pričakovati, da v nobeni zadevi ne pozabijo delati na to, kar pospešuje vero in npravstvenost, in vsled te ob enem pravo omiko in pravo gmotno blagostanje.

Če volite moške, kateri imajo omenjene lastnosti, potem izberete iz srede svoje v resnici take odbornike, od katerih se smemo trdno nadejati, da bodo v svesti si svoje poslanske časti in svoje poslanske dolžnosti z Božjo pomočjo krepko delovali za skupno našo domovino, kakor tudi za posamezne njene sloje.

Ker se pa pri volitvah gleda le na število glasov, ne na njih notranjo vrednost, skrbite toraj za časa, da se ne bodete po nepotrebnem cepili v stranke in tako oteževali dober izid volitev. Posvetujte se s svojo lastno vestjo, in potem delajte „Viribus unitis“, z „zedinjenimi močmi“! V slogi je moč!

Nikoli in nikdar, pod nobenimi pogoji pa se ne dajte prevariti, da stopite v kako zavezo, ktero po Vašem lastnem prepričanju pri volitvah dobrega sadu ne more obroditi. Ohranite Vašo vest čisto in mirno!

Tako naj Vas vodi tedaj v velevažni zadevi prihodnjih volitev razsvetljujoča milost Onega, ki vidi srca vseh, in duh ljubezni, ktere ga je poslal sam Bog doli iz nebeskih višin na zemljo in kateri ne pozná strastne razdražljivosti; oni duh ljubezni, kateri se veseli resnice, ktere ga smoter je čast Božja in sreča človeška.

Ker pa Gospod dá „svojega Duha onim, ki ga prosijo“, prosite ga toraj za tega Duha, Duha ljubezni in luči, Vi vsi, ki ste poklicani na volišče.

Pa tudi one, ki niso opravičeni glasovati, opominjamo k goreči, stanoviti molitvi. Da bi vsi, ne gledé na stan in spol, povzdignili srce svoje k večnemu Očetu, da čuje On, „po katerem vladajo kralji in postavodajalci, in sklepajo, kar je pravo“ vsikdar s svojo blagoslovečo roko nad našo domovino, posebno pa za časa odločitve v prihodnjih volitvah. Odrešeni po Kristusu! s tako ponižno molitvijo spolnite dolžnost vernega kristijana in dolžnost resničnega, pravega domoljuba!

„Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa in

ljubezen Božja in deležnost sv. Duha naj bode z Vami vsemi.“ Amen (II. Kor. 13, 13).

Matej Jožef,
škof Šent-Poliški.

Cölestin Jožef,
kardinal, knezo-škof Dunajski.

Ernst Marija,
škof Linški.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. maja.

Notranje dežele.

Umazanih pisavev in lažnjivih časnikarjev se nikjer ne manjka, ki za drage novce po svetu laži trosijo o moških, na katerih mesta bi se deloma sami radi posedli, deloma bi jih pa sploh spodrinili radi iz osebne mrznje. Tako je tudi nek tak kavran ogrdil *dalmatinske slovanske postance* v „Parlamentärji“, češ, da so zgolj sebičneži in da so zaupane jim mandate v državnem zboru porabili na svojo osobno korist. Vsaka laž se pa le tako dolgo širokousti, dokler ji resnica sape ne zapre. Kdor je seje državnega zbora pazno zasledoval po veliki politiki, videti je moral, da so se ravno Dalmatinci jako čvrsto postavljali za blagor svojega naroda in za korist dežele. Da vsem niso bili po volji, je jasno; vprašamo pa, kje je poslanec, ki bi bil vsem všeč? V celem avstrijskem državnem zboru sedelo jih je, če se ne motimo 353 in niti jednega ni med vsemi, da bi bili vsi od konca do kraja z njim zadovoljni. Taka se je tudi vrlim Dalmatincem godila. Ker je pa očitno, da se med sto čitatelji komaj eden peča z veliko politiko, vsi drugi so pa s tem zadovoljni, kar jim časniki sami prinašajo v pregledu, zdelo se je poslancu g. dr. Klaiću potrebno, lažnjivega dopisuna v „Parlamentärji“ javno na laž postaviti. Dr. Klaić piše: „Povedati Vam moram, da je vse, kar ste v dopisu iz Dalmacije o mojih tovariših poslancih prinesli, gola laž in opravljanje. Niti jednega ni med vsemi, kakor so: Bulat, Rendič, Nakić, Šupuk, Vojnović, da bi bil mandat na svojo korist rabil, pač pa so vsi z manoj in grofom Pozzo po najboljši moči delali za blagor domovine naše. Naše delovanje tudi ni bilo brez uspeha, ter je sploh znano, kaj da smo v poslednjih 6 letih dosegli za dalmatinski narod.“ Vredništvo k temu pristavlja, da ga veseli, ker so se hrvaški poslanci na Dalmatinskem tako krepko za resnico potegnili, in da bo vsled tega z lažnjivim dopisunom vsakega bodočega občevarja konec. Prav je tako! Človek, ki vedoma neresnico piše, boljšega ne zasluži.

Liberalni nemški kandidatje se za *postavni državni jezik* že zopet vlečejo, za ktere ga hočejo še vedno nemškega vriniti, še preden so se volitve pričele. Kakor se pri nas hoče dežela zveličati z obljubami železnice, tako mislijo po svojih krajih nemško-liberalci z nemškim jezikom svoje volilce v nebesa spraviti, ako se mu bode pritisnil pečat postavnega priznanja za državni jezik. Ali je tako postopanje opravičeno? Ali ni bilo v našem silno dragem državnem zboru po levičarjih že tako zadosti prepira za oslovo senco in vse premalo treznega in takega delovanja, po katerem bi tudi naš davkoplačevalec kaj čutil, da njegovi desetaki vendar niso brez koristi venkaj zmetani? Dobro bi storila bodoča desnica državnega zbora, če bi se v tem zedinili hotla, da bi neopravičeno zahtevanje po postavnem priznanju nemškega jezika za državni jezik iz dnevnega reda enkrat za vselej odstranila. Saj smo ga po tihem že tako več ali manj vsi pripoznali in se ga tudi dejanski večinoma poslužujemo; kaj hočejo liberalci še več? Odveč bi bila pa vsaka daljša koncesija v tem smislu in še bolj odveč tudi vsako daljše in prazno besedičenje. Konservativni Nemci so večinoma sami tako previdni, da se temu kočljivemu zahtevanju umikajo, kolikor se le dá; le liberalci tišče vanj, kakor bi ne imeli drugega opraviti. Saj imajo pa tudi svoj vzrok za to. Slovane bi potem zopet lahko pestili, kolikor bi se jim ravno ljubilo in ponemčevali bi radi, kakor to delajo Prusi s Poznanjskimi Poljaki, ali Ogri z ubogimi Slovaki. Liberalnih levičarjev reši nas, o Gospod!

Med raznimi volilnimi oklici in programi odlikuje se posebno oni bukovinskega kandidata *prof. Tomaszcuka*. „Na vas volilci je, ali naj Avstrija po liberalni poti napreduje, ali pa naj se še dalje nazadnjaštvo šopiri, opirajoč se na bivšo večino; ali naj se nemški značaj države ohrani, ali pa naj se ji vtisne pečat slovanske vlade; ali naj se ohrani verski mir med narodi, ali pa naj se ultramontanški nestrpilnosti umakne. Velika nevarnost je tudi za Vas Vlahe, pravi Tomaszcuk dalje, kajti če dobé zopet Slovani večino v državnem zboru, bode Bukovine kmalo konec, ker se Poljakom že davnej sline po njej cedé in bi jo radi Galiciji vtelesili in potem gré Vaša narodnost spát. Zarad tega je že zarad Vas silno potrebno, da ostane državni jezik nemški jezik. (Kaj pa da, ker ga ravno Vlasi kar od kraja govoré!) Katoliški panslavizem goji se po tihem povsod, ker se ž njim upajo Rusiji po robu postaviti. Pravoslavni panslavizem mislijo s tem krotiti, pa se silno motijo. Videli bodede, da kedar se bodo jeli ediniti, kako si bodo pravoslavni in

katoliški Slovani v roke segali. Gorjé nam tedaj in vsem, ki bodo z nami vred v sredi med obojimi; strli nas bodo in tedaj bo tudi Vlahov konec!“ (No — kaj pa potem?) Dalje Tomaszcuk še povdarja, da če ga bodo zopet volili, se bo on zopet na levi proti grozni pošasti — proti slovanskemu zmaju boril. Kaj ne da, to je oklic, ki ima vsaj nekaj soka v sebi, da se človeku kar izmed prstov pcedí, ako ga v roke vzame! Naši volilni oklici naj se kar skrijejo proti njemu, ker nimajo družaga, kakor vse polno dima še le obljubljenih železnic.

Vnanje države.

Nemška vlada jela je *Poljakom* na prste stopati, da je groza. Kar tolpomá pričela jih je izganjati iz Poznanjskega in Pruskega; kdor nima ondi rojstne domovinske pravice. K temu koraku pravi, da jo priganja strah pred grozno namnožitvijo Slovanov ob nemških mejah. Na tisoče in tisoče mora na jih svoje stare dni svoje reči skupaj povezati in oditi, kjer ima ravno domovinsko pravico ali na ruskem Poljskem ali v Avstriji, ali pa v Rusiji. Iz tega je pač razvidno, da boja med nemštvom in slovanstvom ne bode še tako skoraj konec, ker se je ta z novo močjo pričel in se bo nadaljeval proti jugu do Adrije. To je vsekako slabo znamenje za Nemško državo in brez skrbi lahko rečemo, da je velika sreča za njo, da je ravno z Avstrijo in Rusijo zvezana. Gorjé ji, če bi danes ali jutri le z jedno teh dveh držav navskriž prišla; nij treba, da bi se z obema sprla, kajti kakor hitro bi se Nemška z jedno, naj že bo z Avstrijo ali pa z Rusijo, sprla, imela bi poleg nje tudi Francoze proti sebi, ki so omenjeno zatiranje slovanstva na Nemškem s pazljivim očesom opazovati jeji. Francozi sami priznavajo, da je to zatiranje za nje in njihovo politiko silno zanimivo in da ga hočejo z največjo opreznostjo opazovati. Egipt je ob svojem času Izraelce nečuvno hudo zatiral in ravno oni so mu bili pozneje v občutljivo zgubo. Naj le Nemška pazi, da se ji ne bo kaj enakega primerilo.

Francoski minister zunanjih zadev ob enem prvi minister, Ferry, ki se je sedanjemu Brissonu s poti umaknil, je bil malovreden človek in ptič v pravem pomenu besede. Za svoje tajne namene je imel na razpolaganje nek gotov zalag, kteremu se „državne jasli“ pravi. V sporazumljenji s svojim redarstvenim prefektom Andrieusom vstanovila sta puntarski list „La revolution Sociale“ (socijalni preobrat), ki je imel nalogo delavce po predmestjih šuntati in dražiti jih na požiganje in umor. Vredniki so mu bili tajni policisti. Vsled tega so nameravali: 1. delavce in srednjo stranko razdvojiti za vedno, 2. pa prave prekucne v državi spoznati, ker so se jeli okoli novega lista zbirati, kakor veše okoli luči. Ker ni bilo vsem vrednikom znano, kdo je listu gospodar in od kod denar prihaja, ktere ga je bilo vedno dovolj, se jim je čudovito hitro posrečilo list silno razširiti posebno med delavskim stanom, ob enem pa tudi vse nezadovoljne in rudečkarje spoznati. Minister Ferry si je pa poleg tega še poslansko zbornico s pomočjo te „pasti“, v katero je sebi nevarne ljudi lovil, sestavil po lastni želji; imel je v kamori večino obstoječo iz samih kimovcev. — Tako je mož z državnim denarjem, ki so ga davkoplačevalci s krvavimi žulji skupaj nanесли, sleparil in svojo oblast zlorabil. In vendar mu tudi to ni nič pomagalo. Iti je moral kakor tudi nerad. Zanimivo pa je vsekako, kakih sredstev da se dostikrat vlade poslužujejo, da svoj namen dosežejo.

V severni Ameriki, v pokrajini Kanada, zapleteni so *Angleži z Indijanci* v hud boj, ktere ga bo pa menda kmalo konec, kajti glavni načelnik vstašev, vodja Riel, je od 15. t. m. v angleških rokah. Deloma so ga Angleži vjeli, deloma se je pa sam podal. Zjutraj zgodaj omenjenega dne srečali so ga trije angleški stražniki, katerim je Riel naznanil, da je sklenil Angležem podati se, ker mu je vsled poslednjih zgub vse upanje na srečen izid vojske, oziroma upora pošlo. Do slej se je potikal po hribih, kjer se mu je zelo slabo godilo. Ko so ga pred generala Middletona pripeljali, je vprašal, če ga bodo postavili pred sodbo. Na priznalen odgovor še prosi za civilne sodnike in takoj na to odpeljali so ga v zapor. Svojih ljudi je zgubil 51 mrtvih in 173 ranjenih. Boj sedaj sicer še ni prenehal in so vstaši takoj drugi dan napadli večo kolono Angležev, katerim so živež in strelivo pobrali. Dolgo se pa le ne bodo mogli vstavljati, kajti kjer ni vojskovodja, se tudi najhrabriši vojaki razkropé, če naglo drugi ne vstane.

Iz pokrajine *San Salvador* v srednji Ameriki javlja se velikanski upor. Predsednik je moral kar neutegoma pobegniti. Vojni minister oklical se je za predsednika in pravi, da bo že skrbel, da se mir v San Salvador zopet povrne.

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke, 22. maja. (Bik ga je umoril.)

Nenavadna nesreča se je zgodila začetkom tega tedna v Selu nad Polhovim Gradcem. Prosil je pastir priletnega moža vulge Gerjlovega Jaka, naj mesto njega čuva živino na paši, češ, on ima drugje

opraviti. Hotel mu je ta postreči in žene čedo na pašo. Na večer pa pride čeda sama domú — brez pastirja. Ljudjem, se vé, da se je čudno zdelo — šli so ga iskat na pašnik in so ga našli mrtvega. Umril ga je bik. Pretrl ga je ter mu zlomil osem reber, kakor so pravili komisijski možje. Kako se je stvar vršila, ne vé nikdo, ker nikdo ni videl dogodka. Najbrže se je biku nov pastir nenavaden zdel in je nad njim stresel svojo jezo. Sedaj ima gospodar nevarnega bika zaprtega. Ali ni nespačetno, da gospodarji puščajo nevarno žival na proste pašnike? Težko, če bo gospodar v našem slučaju odšel vsi kazni.

Iz Planine blizu Črnomlja, 20. maja. Naše volitve so se dobro izvršile. Volilni možje so za starega poslanca g. Pfeiferja. — Veselo novico imam Vam danes sporočiti, akoravno nam je majnik že parkrat njive s snegom pobelil. Njih Veličanstvo premilostljivi cesar Franc Jožef I. so blagovolili za potrebne poprave tukajšnje farne cerkve 150 gld. iz svojega darovati. Tukajšnji farani izrekamo prisrčno zahvalo: Bog blagoslovi Njih Veličanstvo! Tudi visoko spoštovanemu gosp. c. kr. okr. glavarju g. H. Jagriču prisrčna hvala za podpiranje naše prošnje.

Z Notranjskega, 22. maja. (Volitve.) Nek človek, mogočen po telesu, še bolj pa po jeziku, se predrzne primerjati se ter strinjati z Notranjskim, da je splošna antipatija zoper g. Obrezo. On edini in njegova pristaša Lojze in Maks delajo to mnenje in ga sejejo za splošno. Ko smo pred dvema letoma imeli volilni shod v Postojni, je kričal ta človek: doktorjev ne, in zdaj dela za doktorja, kajti ako sem prav podučen, je gosp. Henrik Dolenec doktor prava. Takrat je šlo za gg. doktorja Vošnjaka in Zarnika, če bota voljena za deželni zbor ali ne, ker ta Hinko bi bil rad sam in je bil tudi ponujen in lani se je tudi proglasil. Zakaj pa dela letos ta Hinko izjemo z doktorjem? Menda, ker je kri od od njegove krvi, je cvet Razdrške vasi, kjer Hinko podžupanuje.

Ako bo dr. Dolenec državni poslanec, bo takoj nad Razdrtim drdrala železnica in Hinkotu je zagotovljena, ne vem, ali portirjeva ali načelnikova (!) služba na postaji Razdrto-Präwald. Kaj ne, lepa služba! In za take velikaše mora tudi biti; vsaj dan volitve je djal: Do zdaj so volili mali posestniki, zdaj pridemo na vrsto veliki; toda nek mali posestnik mu dobro odvrne, rekoč: „Naših malih posestev Vuke in Žigman (sodnijska sluga iz Senožeč) še nista nosila v svojih torbah, nekatere pa že mnogokrat!“

Imeli smo pri volitvah mnogo čudnih mož. Veleposestnik pl. Garzarolli iz Razdrtega je imel posel korporala, ker vsakega nepovoljnega volilca je podil: „Abtretien, marsch, gehen's!“ Po nekem gospodu opomnjen, da tak posel ne pristuje plemenitašu in veljá „abtretien“ tudi njemu, ker je že volil, je vendar zarudel ter se polagoma zgubil. In Janeza Jurca iz Gorenj, občinskega svetovalec je g. glavar oštel, ker so se vse druge osebe volile, kot so bile zapisane v zapisniku, ter je on k temu molčal in so še le sosedje iz druge vasi to naznanili.

Da so potem jedli in pili, kdo bi jim zameril; vsaj vsa njih narodnost le v jedi in pijači obstoji. da so delali tudi za antipatijo proti g. Obrezi, se lahko razume.

Iz Ptuja, 22. maja. „Slov. pevskega društva“ odbor v Ptuji je v svoji zadnji seji sprevidel, kako težko nalogo ima. Pokazalo se je, da se množijo izdatki, dočim je društvenina pičila. Zato pa sme odbor zahtevati, da vsaj vsakdo, ki je pristopil bodi-si kot izvrševajoč, bodi-si kot podpirajoč ud, takoj vplača vpisnino in društvenino; kaj hasnijo namreč društveniki, ki ne spolnujejo svojih dolžnosti pravilno.

Zlasti se gg. poverjeniki opozarjajo, naj sami sebe ne pozabijo vpisati in šteti med društvenike. Potem pa jih zadevlje tudi dotično plačilo.

Človek bi mislil, da je to samo ob sebi umevno, a dejansko se pa vendar-le godi, kar sem omenil. Število društvenikov rase od dne do dne; ne naznanijo se sedaj ne, ker društveniki ne morejo šteti nič, dokler niso vplačali vpisnine in društvenine.

Naj stori toraj vsak točno svojo dolžnost, da bode mogel i odbor vestno spolniti svojo nalogo.

Iz Celovca, 22. maja. (Volitve.) Naši so zmagali v Škocijanu (3), kjer smo lani propadli;

v Št. Vidu (4). Na Rudi 1 naš, 3 liberalci (lani 2 naša, 2 liberalna). V Beljaškem okraji ima g. Einšpieler, ker so Ukve in Žabnice narodno volile, zdaj 59 glasov; potrebuje jih še 10, pa jih bo težko dobiti, ker so Nemci volili baje vsi liberalno. Odločile bodo občine Strajaves, Smerče in Škočidol, ki so slovenske, pa močno ponemčene.

Domače novice.

Slovenski volilci!

Volitve za šestletno dōbo so pred durmi; da, že prihodnji teden, 28. t. m. se bodo začele. Bog daj srečo!

„Slovenec“ si ne more kaj, da ne bi kratke besede pred začetkom volitev spregovoril. Noče se pa ničesar zanašati na svojo modrost, ampak le še enkrat na srce položiti našim volilcem glavne opomine naših vodnikov, vladik slovenskih škofij.

Naš Ljubljanski mil. knezo-škof opominjajo toliko prisrčno in navdušeno, da molimo za srečen izid volitev, ker „Bog dá dobrega Duha le tistim, kateri zanj prosijo“. Prosili smo zanj že preteklo nedeljo; prosimo še te dni, ker obhajamo ravno praznik „Prihoda sv. Duha“. Res — ne bomo sami pri sebi modri, naj nas ne vodi strast; naj nas ne motijo zapeljivci: „Naša pomoč pa je od Gospoda“. Pomnimo: Če Gospod hiše ne stavi, nad mestom ne čuje, zastoj stavijo zidarji, zastoj čujejo čuvaji. Psalm. 126.

Enako lepo priporoča molitev in prošnjo za srečen izid prevzvišeni vladika Mariborski. Skof pravijo: Volitev je imenitna reč, ki ima mnogo dobrih ali pa slabih nasledkov. „Vi volilci bote odgovor dajali od svoje volitve. Nihče naj se volitvi ne umika, pa volite tudi dobro.“ K dosegi tega priporočajo zopet molitev.

Graški škof pravijo: „Važne so volitve za ta čas — za večnost. Volite može od volilnega odbora priporočene, ker nobeden ne vé in ne more vedeti vseh razmer, ktere govorijo za tega ali drugega poslanca. Zato brez izjeme dajte glasove priporočenim po konservativnem odboru. — Volite vsi. Nobenega imenitnejšega dela ne smete na dan volitve imeti. Na enem glasu je mnogo ležeče, da, včasih vse. Konečno priporočajo zvesto molitev.“

Dunajski kardinal-nadškof z Linškim in Št. Hipolitskim škofom pravijo: „Poslužite se volilne pravice, poslužite se je vsi, poslužite se je dobro.“ Od malega števila glasov je dostikrat odvisna sreča in nesreča dežele in cesarstva. Zatorej ni vse eno mar li voliš ali ne, mar li voliš dobro ali slabo.

Kako s prelepimi besedami in pretresljivimi nauki priporočal je volitve r. Linški škof Rudigier lansko leto. Enako Solnograški nadškof s tirolskima škofoma, je znano. Čas in prostor nam ne pripušča dalje o tem govoriti, za pametne može gotovo rečeno tudi zadostuje.

Zatoraj kličemo vsim našim volilcem: *Ne dajte se zapeljati po nekterih strastnih in sebičnih podpihovalecih, da bi glasove cepili — v neslogi je poguba. Če smo premagali z zedinjenimi močmi nemčurske zapeljivce, premagajmo še domače nam nič manj nevarne. Naj bi ne bili takih poslušali pred nekaj leti Notranjci, lansko leto Dolenjci (tudi nekteri Gorenjci), mnogo drugače bi lahko bilo in — najbrž bi tudi sedaj ne bile strasti tako razdražene. Toraj še ponavljamo, kar smo že rekli: Čujte glase vaših viših pastirjev; za pametnega moža menda ni težko pravega zadeti, če govorijo na eni strani škofje, na drugi pa — nepoklicani podpihovanci. Bog pomodi ter dodeli dober izid!*

Volite toraj po izreku našega presvitlega cesarja „Viribus unitis“ — z zedinjenimi močmi; v slogi je moč! Kandidatje so:

Na Kranjskem:

Za kmetijske občine:

Ljubljanska okolica, Vrhnika, Velike Lašče, Ribnica, Litija in Zatičina:

g. Karl Klun.

Kamnik, Brdo, Kranj, Loka, Tržič, Radolice in Kranjska gora:

g. Karl grof Hohenwart.

Postojna, Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Lož in Idrija:

g. Adolf Obreza.

Novomesto, Krško, Kostanjevica, Črnomelj in Metlika:

g. Viljem Pfeifer.

Kočevje, Trebnje, Žužemberk, Radeče in Mokronog:

g. Ernest knez Windischgrätz.

Za mesta in trge:

Ljubljano in trgovinsko zbornico:

g. Karl grof Hohenwart.

Postojno, Idrijo, Vrhnika, Lož, Radolice, Tržič, Kamnik, Kranj in Loko:

g. Josip dr. Poklukar.

Rudolfovo, Višnje gor, Krško, Kostanjevica, Črnomelj, Metlika, Kočevje in Ribnica:

g. Albin grof Margheri.

Na Štajarskem:

G. Baron Goedel-Lanoy

za kmetijski okraj Mariborski;

g. Božidar Raič

za kmetijski okraj Ptujski;

g. Mihael Vošnjak

za kmetijski okraj Celjski;

g. dr. Grčar

za Celjsko mestno skupino.

Na Koroškem:

Gospod Baron Pino

za kmetijski okraj Celovec-Velikovec;

g. Andrej Einšpieler

za kmetijski okraj Beljak-Borovlje;

g. Janez Peitler

za kmetijski okraj Spital-Št. Mohor;

g. Jurij Pongratz

za kmetijski okraj Št. Vid-Volšperk.

Na Goriškem:

Gosp. dr. Jos. Tonkli

za kmečke občine Gorica, Tolmin in Sežana.

Monsign. dr. Evgen Valussi

za kmečke občine Gradiška.

g. Franc grof Coronini

za mesta in trge Gorice in Gradiške.

g. Žiga grof Attems

za veliko posestvo.

Na Tržaškem:

gosp. Ivan Nabergoj

za III. volilni okraj (Tržaško okolico).

(Slovesnost blagoslovljenja nove zastave) „katoliškega društva rokodelskih pomočnikov“ v Št. Vidu nad Ljubljano bode v nedeljo dné 31. majnika 1885 po sledečem sporedu: 1. Sprejem Ljubljanskega katoliškega društva rokodelskih pomočnikov ob 9. uri dopoldne. — 2. Zbirališče obeh društev in narodne Čitalnice Št. Vidske, v društvenih prostorih, točno ob 1/2 10. uri. — 3. Izhod zbranih društev ob 3/4 10 v farno cerkev. — 4. Ob 10. uri slovesni uhod prevzvišenega knezoškofa gosp. Jakoba Misije v farno cerkev. — 5. Slovesna služba božja: a) Nagovor premil. g. knezoškofa; b) slovesna velika sv. maša; c) blagoslov nove društvene zastave po premil. g. knezoškofu; d) odhod premil. gosp. knezoškofa. — 6. Izhod iz cerkve vseh društev v gostilno „pri Kraljiči“. — 7. Pozdrav gostov po preč. g. predsedniku domačega rokodelskega društva. — 8. Zabijanje žebļev v novo blagoslovljeno društveno zastavo. — 9. Skupni obed. — 10. Vdeležitev vseh društev z zastavami slovesnega sklepa Šmarne v farni cerkvi ob 1/2 4. uri. — 11. Odhod društev z zastavami po vasi med spremljevanjem vojaške godbe. — 12. Skupno fotografovanje domačega društva. — 13. Prosta zabava. — 14. „Tombola“ ob 6. uri. — Med posameznimi točkami svira godba domačega pešpolka št. 17.

(Pobožnost presv. Sreca Jezusovega) se prične tudi letos, kakor lansko leto, 31. maja ob 5. uri popoldne z uvodnim govorom in litanijami. Potem bo vsako jutro ob pol šestih sv. maša z blagoslovom in ob nedeljah in praznikih pa ob 8. uri; tudi je vsak dan ob 7. uri zvečer rožnivenec, pridiga in litanije, ob nedeljah in praznikih pa ob 5. uri popoldne skozi ves mesec junij.

(Sv. misijon Cirila in Metoda) se bode pričel v cerkvi presv. Sreca Jezusovega 5. julija popoldne in bo trajal do 19. julija, pri katerem bodo, kakor pri vsakem misijonu, trije govori sleherni dan, in sicer: zjutraj, opoldne in zvečer. Morebiti bodo mil. g. knezoškof sami imeli uvodni in sklepni govor, če ne bodo po vizitacijah in birmanji na deželi.

(Zavdala je) danes Marija Sova, delavka v tovarni za tobak, svojemu 1 mesec staremu otroku s fosforjem, katerega je od žveplenk nastrgala ter v mleko vrgla, katerega je otroku piti dala. Sova so odvedli na Zabajk v zapor, umirajočega otroka pa v bolnico.

(Ribe) so konfiscirali danes mestni redarji na ribjem trgu v Ljubljani, ker niso imele postavne dolgoti. Prav je, da je mestni magistrat tudi na to stran obrnil svojo pozornost, da se s tem zabrani ribarenje riboreji nevarno.

(Občni zbor delavskega, bolniškega in invalidnega podpornega društva) vršil se je zadnje dni v salonu Čitalniške restavracije v navzočnosti 40 udov. Društveni predsednik, g. Bonač, pozdravi navzoče ter v kratkem razloži pomen in stanje društva. Računovodja in zapisnikar, gosp. Grilec, prebere računski sklep za čas 1. maja 1884 do 30. aprila 1885, iz katerega se razvidi, da je imelo društvo 550 gold. 20 kr. dohodkov in 534 gold. 55 kr. stroškov, in da je ostalo premoženja 2358 gld. 50 kr., katero je v kranjski hranilnici naloženo. V imenu pregledovalnega odseka poroča gosp. Delakorda, da je društvena blagajnica in društvene knjige v popolnem redu, za kar zbor „absolutorium“ izreče. Med izvanrednimi dohodki bilo je darilo kranjske hranilnice v znesku 100 gold., za katero se zbor prisrčno zahvaljuje ter vstane od sedežev. Volitev odbora se je vršila in bili so „per acclamationem“ izvoljeni: Predsednik g. Bonač, podpredsednik g. Kovačič, blagajnik g. Šušteršič, računovodja in zapisnikar gosp. Grilec, odborniki gg. Tavčar, Zgank in Gertnar. Pregledovalca računov gg. Majer in Delakorda. Ker ni bilo družih nasvetov, se zbor zaključi. Društvo, katero deluje jako uspešno in plemenito, zasluži pač vsestranske podpore, da svoj namen: podpirati bolne delavce, in če isti popolnoma omagajo, kolikor mu je z malimi sredstvi mogoče po krščanskem bratovskem delovanju doseže.

(Iz Brusnice) se nam poroča: Izvoljeni volilni možje dne 21. maja bode vsih šestero glasovalo za dosedanjega deželnega poslanca, g. V. Pfeiferja, če tudi je bilo mnogo nasprotne agitacije.

(V Hotedršici) sta izvoljena za volilna moža gg. župnik in župan; v Godoviču g. župan. Vsi trije za g. Obrezo.

(100.000 sveč) in 12 električnih svetilnic razsvetljevalo bo na binkoštni ponedeljek Postojnsko jamo. Električne svetilnice čudovito ta podzemeljska čuda naše dežele razsvetljujejo in je omamljiva svetloba pač vredna, da si jo vsak domačin ogleda, če mu le količkaj razmere dopuščajo.

(27.000 gld.) veljala bo poprava Mariborske velike cerkve, ki bo štiri mesece trajala. Prevzel jo je graški stavbar Wolf. Že je premisleka vredno, ali bi ne bilo morda bolje iz novega cerkev zidati, kakor pa za popravo toliko dati.

(Mnogo slovenskih veleposestnikov na Goriškem) izpuščenih je iz imenika za prihodnje volitve v državni zbor. Mnogi so tirjali svojo pravico, a mnogi niso o pravem času izvedeli, da so izpuščeni. Pri reklamacijah delale so se razne težave, ki se obelodanijo o svojem času in na pravem mestu. Postopanje davčnih uradov bilo je v nekaterih slučajih nepravilno, naznanili so namreč samo zemljiški davek od 40 gl. naprej brez hišnega davka; tako so posebno v nekaterih krajih mnogi veleposestniki zgubili svojo pravico. Stvar je naznanjena vladi s prošnjo, naj ona uradno popravi, kar so uradi grešili.

„Soča.“

(Šumanovo slovensko slovnico) za srednje šole potrdilo je ministerstvo nauka in prosvete za vse one srednje šole, kjer se slovenščina v slovenskem jeziku podučuje.

(Prošnje) kandidatov za napravo izpita o višjem gojzdarstvu naj se vlagajo do konca julija t. l. pri c. kr. deželni vladi.

Telegrami.

Celje, 23. maja. Narodni volilni odbor proglasil je dr. Grčarja, okranjega sodnika, kot kandidata za državnoborsko mestno skupino Celjsko.

London, 23. maja. Kakor „Standard“ trdi je poglobljen zadržek v angleško-ruski pogodbi angleško zahtevanje, da bi se sklenila stalna pogodba, vsled katere bi obe velesili določeno mejo v Afganistamu smatrali za neprestopno. Rusija povdarja za-se Zulfikar

in Merušak, Britanci si prizadevajo pa na vso moč, da bi jim Rusi obljubili mejo, vsled katere bi Afganistan Rusom popolnoma izpodročja prišel.

Pariz, 23. maja. Viktor Hugo je včeraj umrl. Truplo njegovo ostane razpostavljeno pod slavolokom „Arc Etoile“. Na dan pokopa žaloval bo ves francoski narod.

Umrli so:

21. maja. Janez Goršič, čevljarjev sin, 2 leti, Krakovski nasip št. 10, gripa.

22. maja. Jožef Nebl, delavec, 42 let, Poljanski nasip št. 50, jetika.

Tujci.

22. maja.

Pri **Maliču**: Viktor Vinot, zasebnik, iz Lorene. — Franc Kunz, trg. pot., z Dunaja. — Ernst Faber, trgovec s soprogo, iz Inomosta. — C. Schlanker, trgovec s soprogo, iz Solnograda. — Kajetan Trummer, dvorni vrtnar, iz Reke.

Pri **Stonu**: Kalz, trgovec, s soprogo, z Dunaja. — Moosmann, trgovec s soprogo, z Dunaja. — Karl Radač, trgovec s soprogo, iz Zagreba. — Fl. Schandlbauer, inženir s soprogo. — Janez Pavelič, stotnik, iz Trebinja.

Pri **Južnem kolodvoru**: V. Termauer, zasebnik, iz Zagreba. — Marija in Alojzija Essenko, zasebnici, iz Trate.

Pri **Avstrijskemu caru**: Otomar Schuchardt, vrtnar.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 10 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 70 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 45 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	858 „ — „
Kreditne akcije	286 „ 60 „
London	124 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 88 „
Ces. cekini	5 „ 86 „
Nemške marke	61 „ 15 „

Lepo posestvo,

obstoječe iz gospodarskega domu s štirimi sobami za vsak posej sposobni, 1 kuhinjo, 3 kletmi, 3 gospodarskimi poslopji, 1 strojiščem; pri tem je 13 oralov polja, travnikov in gozda, vse skupaj ležeče. Celo posestvo je jako ugodno za **usnarje**, za druge obrtnike ali pa tudi za kakoga penzionista, ker leži v trgu Lemberg ob novotrasirani železnici Poličane-Slatina, ter velja le 3200 goldinarjev. Polovica cene lahko ostane vknjižena na posestvu. Več se lahko izve v „Katoliški Tiskarni“ v Ljubljani. (2)

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal in ima v zalogi sledeče (11)

knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena — gl. 80 kr.
b) Prvi poduk	— „ 60 „
c) Fiziko in kemijo	— „ 60 „
d) Prirodopis	— „ 56 „
e) Zemljepis	— „ 26 „
f) Geometrijo	— „ 24 „
g) Malo fiziko	— „ 23 „
h) Domovinoslovje	— „ 20 „
i) Pripovedi iz zgod. Štajerske	— „ 6 „
j) Opis krškega okraj. glav.	— „ 30 „
k) Zgodovina štaj. Slovencev	1 „ 20 „

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid Krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

Duhoven v pokoji

išče primerne mesta z manjšimi opravili. — Ponudbe z pogoji sprejema Opravništvo „Slovenca“.

Križev pot,

še precej dobro ohranjen, za cerkev srednje velikosti, je za prav nizko ceno naprodaj. Več pov. vredništvo „Slovenca“. (2)

Ogersko-Francosko zavarovalno društvo (Franko-Hongroise)

v Budimpešti,

4 milijone uplačenega delniškega kapitala in preko 4 milijone glavnice zavaruje (3)

proti škodi po toči

s 50%, oziroma 33 1/3% popustom pogojene zavarovalnine.

Škode preceje in izplačajo se takoj.

Oglasila sprejema

glavni zastop za Kranjsko v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 5.

Zavarovalnino ni neobhodno potrebno plačati takoj, more se tudi še le po letini poravnati.

LEOPOLD TRATNIK,

poprej

Matej Schreiner, izdelovalec cerkvenega orodja in posode,

v Ljubljani,

Sv. Petra cesta šte. 27.

Prečastiti duhovščini in p. n. gospodom cerkvenim predstojnikom priporoča svoje že staro, daleč okolo dobro poznano

delavnico cerkvenega orodja.

Zdaj izdeluje se vse prav lepo in močno, po novih obrisih in modelih; vse orodje bode izdelano v zlogih primerno cerkvam, n. pr. gotičnem, romanskem itd.; tudi imam v zalogi več reči izdelanih, kot monštrance, kelihe, lampe, križe za bendera in altarje, svečnike mnogovrstne velikosti, dobro posrebrene, tudi izdelujem rumene, kakoršne kdo želi; staro cerkveno orodje bode na novo pozlateno in posrebrano; strelovodi, ker morajo večkrat pozlateni biti, se v ognju pozlaté.

Priporočam tudi svojo

ново napravo za posrebovanje.

Sprejemajo se vsakejake kovine za posrebovanje, pozlačenje, ponikljevanje, pobakrenje itd. Zlice, noži in vilice iz kitajskega srebra posrebrujejo se pri meni vstrajno in dobro. Srebrne reči osnažim, da so kakor nove.

Poprave v stroko spadajoče izvršujem točno in jake poceni.

Ponikljevanje se posebno priporoča pri železu in jeklu, katerega se potem ne prijemajo in prav lepo izgleda.

Naročena dela izvršujejo se v vsakršnem slogu natančno po nakazanem obrisu točno in kar mogoče po nizki ceni.

Za dobro pozlatenje in srebrjenje je garantirano. (7)

„AZIENDA“,

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim nezgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2,400.000 gld.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnemu zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Slonove ulice šte. 52.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

(3)